

РЕШЕНИЕ

№ 4959

гр. София, 13.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 04.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **11973** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.85 и сл. от ЗУБ.

Образувано е по жалба на А. А. С. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С. срещу РЕШЕНИЕ №11856 от 14.11.2024г. на Председателя на ДАБ, с което е отказано да му бъде предоставен хуманитарен статут и статут на бежанец.

По изложените в жалбата съображения се моли същата да бъде уважена. Излага се довода, че оспореното решение е постановено в нарушение на процесуалните правила, както и в противоречие на материалния закон. Твърди се, че ответникът въпреки, че е установил, че положението в страната по произход е несигурно и напрегнато, има безогледно насилие – не е констатирал наличието на въоръжен конфликт. Твърди се, че този анализ на обстановката в страната по произход е формален. Също така не е изследвано последното местоживее на лицето и евентуално региона, за да се прецени дали може безопасно да се върне. Посочено е, че има алтернатива за вътрешно разселване, но не е установено дали практически е така. Сочи се, че при постановяването на акта неправилно е тълкувано решение от 17.02.2009г. по дело С-465/07г. на СЕС. Допълва се, че конкретно не е съобразено, че лицето е било призовано от кюрдските сили и от редовната армия. С оглед изложеното е постановен неправилен и незаконосъобразен акт, който се моли да се отмени.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв.П.. Същата се позовава на становище на ВКБООН за това, че докато не се установи реалната обстановка в С. от сигурен източник на информация, следва да се преустанови издаването на отрицателни

становища по молбите за убежище.

Ответникът чрез юрк.Х. оспорва жалбата и моли да се отхвърли. Допълва, че след издаването на решението -са представени нови справки и те не предполагат безогледно насилие.

Представителят на СГП предлага да се отхвърли жалбата като неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ И ОБСТОЯТЕЛСТВАТА ПО ДЕЛОТО, НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата от 26.11.2024г. по отношение на връчване от 25.11.2024г. е в срок от адресат на акта, поради което е допустима и следва да се разгледа по съществото ѝ.

В производството пред ответника е установено, че същото е образувано по молба вх.№ОК-13-1906 от 24.09.2024г. от А. А. С. А., роден 1.03.1996г. в [населено място], С., гражданин на С., етническа принадлежност –арабин, религиозна принадлежност мюсюлманин сунит, неженен, ЛНЧ [ЕГН].

В производството пред ответника кандидатът е заявил, че е напуснал нелегално С. и през Турция е влязъл в РБ. Посочил е в интервюто, че целта му е да бъде тук и да учи. Отрекъл е да е имал проблеми поради етноса или религията си. Не е членувал в политически партии. Не е имал проблеми с властите. Подлежи на военна служба в армията, но не е служил, както и да е получавал призовки. Градът му е бил разделен на 2 части, като частта, където е живее и била контролирана от кюрдите. В града живеят родителите, братята и сестрите и годеницата му. Въз основа на изложеното ответникът е приел, че лицето мотивира молбата си за закрила с причини от личен и икономически характер, тъй като разказва, че е напуснал поради лошите условия на живот вкл. и защото липсва работа и животът е скъп. Изрично ответникът се позовава на казаното от молителя, че не е бил свидетел на въоръжени сблъсъци като конкретно в града му е имало такива преди една година. Лицето не иска да се върне в страната си, защото ако го направи ще бъде взет войник.

Въз основа на изложеното ответникът е направил извода за неоснователност на молбата за закрила. Констатрал е, че не са налице основанията за предоставяне на статут по чл.8, ал.1 от ЗУБ –няма основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група. Няма преследване по смисъла на чл.8, ал.4 от ЗУБ, тъй като е установено, че лицето се стреми към по-добър стандарт на живот без да изтъква конкретни лични опасения от преследване. По изтъкнатото от лицето, че преди 6-7 месеца е бил спрял от кюрди и каран да служи в армията, но се е откупил, ответникът е посочил, че след това е продължил да живее необезпокоявано, поради което е взел решение да напусне С. без видима причина възползвайки се, че е имало период на въоръжение сблъсъци на части от територията на страната. Ответникът се е позовал на Директива 2004/83/ЕО, че актовете считани за преследване трябва да бъдат достатъчно сериозни по своето естество и по повторяемост на характера си, за да представляват тежко нарушение на основните права на човека, а такива данни няма.

В оспореното решение е отговорено и на опасението, че лицето ще бъде мобилизирано, че съгласно Указ 30/2007г. сирийските младежи могат да плащат такса за освобождаването си от военна служба. Дори и военната служба да е задължителна, то съгласно глава V §.167-168 от Наръчника по процедури и критерии за определянето на статут на бежанец на ВКБООН –„в страни, където военната служба е задължителна – то неизпълнението на това задължение често е наказуемо по закон, но не може да се

счита за преследване“. Не са установени и предпоставките за закрила по чл.8, ал.7 и от 8 от ЗУБ. Направен е извода, че съгласно Глава II §.62 стр.24 от Наръчника по процедури критерии за определяне статут на бежанец- „мигрантът е лице, което по причини различни от изброените в определенията за бежанец-доброволно напуска страната си по произход, за да се засели другаде“.

На второ място е установено, че не са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут по чл.9, ал.1, т.1 и т.2 от ЗУБ. Има позоваване на решение от 17.02.2009г. по дело С-465/07 на СЕС касателно безогледното насилие и неговата степен, което не се установява видно от справката от 23.08.2024г. и от 27.08.2024г. относно провинция Х., която се намира в североизточния ъгъл на С. и граничи с Турция на север, с И. на изток и провинциите Р. и Д. ал Зор на запад и югозапад. Констатирано е, че положението е напрегнато и несигурно, но в никакъв случай няма безогледно насилие, тъй като няма вътрешен въоръжен конфликт. Съответно положението в [населено място] по отношение на сигурността е стабилно. Допълнено е, че при завръщането си в С. лицето може да се установи и другаде в градовете Д., Х., Х. и т.н.. С оглед изложеното изцяло е отхвърлена молбата за закрила.

В СЪДЕБНО ПРОИЗВОДСТВО от ответника са представени справки за страната по произход, а от процесуалния представител на жалбоподателя е представена позицията на ВКБООН по връщането на сирийските бежанци от м.12.2024г.

С жалбата оспорващият е представил и призовки. Видно от същите – те са преди лицето да напусне страната си. В съдебно заседание на 21.01.2025г. са му поставени въпроси относно тези дати и защо не го е заявил на интервюто, при което лицето се е объркало.

Представен е в тази връзка запис на диск, при прослушването на който от състава – се установява, че протокола от интервюто е вярно снет и лицето категорично на въпроса дали е получавало призовки е заявило, че не получавало. Предвид това СЪДЪТ намира представените доказателства за изготвени с оглед процеса.

Следователно СЪДЪТ ОТ ПРАВНА СТРАНА НАМИРА СЛЕДНОТО:

Оспореното решение е издадено от надлежен орган, какъвто е Председателят на ДАБ, на който е възложено по чл.75 от ЗУБ да разглежда молбите за закрила.

В производството не е допуснато съществено процесуално нарушение. На 19.08.2024г. е проведено интервю л.46, по време на което чрез преводач на молителя са задавани ясни въпроси, на които той подробно е отговарял.

Въпросът е по същество как е интерпретирано споделеното. Така молителят е обяснил, че напуснал С. нелегално през Турция, където бил 4-5 дни. Има годеница в С., иска да се събере с нея и да продължи да учи. Градът, в който живее –Х. е бил разделен на 2 –една част под контрола на сирийския режим, една част под контрола на Б. А. като конкретно, където е живеел частта е била под контрола на кюрдите. По време на интервюто е отбелязано, че не е бил търсен за мобилизация и не е получавал призовки, но лицето с жалбата сочи обратното като прилага и призовките. Твърди, че не са го намерили, но ако са го намерили –са щели да го вземат и изпратят в армията. Въпреки, че поради етническа и религиозна принадлежност не е бил притесняван, както и сражения в града му е имало едва преди една година - не се чувства спокоен. Сочи, че няма условия за живот, война е, няма спокойствие. Не е можел да отиде в друга част на територията, защото е щял да бъде мобилизиран. Не иска да бъде войник и да води военни действия.

Видно от изслушания запис от интервюто –лицето не е получавало призовки. Съдът

намира, че ответникът правилно е възприел бежанската история. Обосновано е констатирал, че няма основания нито за закрила нито по чл.8, нито по чл.9 от ЗУБ. Правилно е установено, че не са констатирани от бежанската история основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група. Няма преследване по смисъла на чл.8, ал.4 от ЗУБ, тъй лицето се стреми към по-добър стандарт на живот без да изтъква конкретни лични опасения от преследване. По смисъла на Директива 2004/83/ЕО актовете, считани за преследване - трябва да бъдат достатъчно сериозни по своето естество и по повторяемост на характера си, за да представляват тежко нарушение на основните права на човека, а такива данни няма.

Правилно е маркирано, че не следва да се споделят опасенията, че когато се върне в С. ще бъде мобилизиран, тъй като има Указ за откупване от военна служба, както е направил молителят преди няколко месеца, като отделно съгласно Глава V §.167-168 от Наръчника по процедури и критерии за определянето на статут на бежанец на ВКБООН „в страни, където военната служба е задължителна – то неизпълнението на това задължение често е наказуемо по закон, но не може да се счита за преследване“. Съдът напълно споделя извода на ответника, че съгласно Глава II §.62 стр.24 от Наръчника по процедури критерии за определяне статут на бежанец- „мигрант е лице, което по причини различни от изброените в определението за бежанец-доброволно напуска страната си по произход, за да се засели другаде“.

На второ място съдът споделя констатацията на ответника, че не са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут по чл.9, ал.1, т.1 и т.2 от ЗУБ. Обосновано е позоваването на решение от 17.02.2009г. по дело С-465/07 на СЕС касателно безогледното насилие и неговата степен, което не се установява не само от коментираните справки, но и от новопредставените такива. В действителност не е спорна позицията на ВКБООН по връщането на сирийските бежанци от м.12.2024г., че докато няма надеждни източници на информация за страната по произход и зачитането на основаните права след падането на режима на Б. А., то не следва да се отхвърлят молбите за закрила. Изложеното обаче не е основание за уважаването им, съответно при данни за наличие на въоръжен конфликт или безогледно насилие т.е. при данни за различна обстановка в държавата по произход винаги може тези обстоятелства да бъдат заявени по реда на последваща молба за закрила. Данни за безогледно насилие няма от последващата справка.

Видно от същата №РД-02-76 от 03.02.2025г. -на 24.11.2024г. ислямската групировка „Х. Т. ал Ш.“, която до тогава владеела Х. и И. започнала офанзива в С. С., подпомогната от бунтовници. Постепенно са превзети градовете Д. и Х., след това столицата Д., съответно президентът Б. А. напуска С.. Сочи се, че в бюлетина на Върховния Комисариат за бежанците от м.01.2025г. е отразено, че ситуацията в С. е нестабилна, има конфликти, насилие, вражески действия. Отражена е информация на немската бежанска служба за загинали и ранени под израелски въздушен удар в южната провинция К.. Във втората справка от 03.02.2025г. изх.№РД-02-77 е посочено по подробно, че за периода от 7-11 декември 2024г. израелските въздушни сили и флот извършват повече от 350 атаки в С., унищожавайки 70-80% от стратегическите военни активи на С. между Д. и Л.. На 24.12.25г. новите власти в С. съобщават, че привърженици на Б. А. са убили 14 военнослужещи при засада в западната част на страната. Има ранени и при сблъсък при пристанището Т., поради което официалната власт провежда операции за възстановяване на сигурността в този район. На

07.01.2025г. МН полети от летището в Д. са възобновени. На 06.01.2025г. СЗО осъществява първата за 2025г. трансгранична мисия на ООН в С. С., провеждайки обучение на парамедици. Допълнено е, че нестабилната ситуация продължава да прекъсва хуманитарните операции в много части на С. особено в Североизточната част вкл. Източно А., Д. ал Зор, Р. и крайбрежната зона. В Л. и Т. някои дености са възпрепятствани от престъпност, грабежи, вандализъм и друго насилие. Допълнено е, че към 23.01.2025г. ВКБООН съобщава, че близо 210 000 сирийски бежанци към 08.12.24г. са се завърнали обратно в страната. Същите обстоятелства са отразени и първата по време справка от 14.01.2025г..

Следва да се допълни, че в самата позиция на ВКБООН от м.12.2024г. е отразено, че по-скоро има несигурност от широко мащабното вътрешно разселване, както и от голямата хуманитарна криза. Изрично е подчертано, че няма рискове от преследване от предишното правителство.

Следователно жалбата е изцяло неоснователна и следва да се отхвърли.

Водим от гореизложеното СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на А. А. С. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С. срещу РЕШЕНИЕ №11856 от 14.11.2024г. на Председателя на ДАБ, с което е отказано да му бъде предоставен хуманитарен статут и статут на бежанец.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС чрез АССГ в 14-дневен срок от съобщаването му. Преписи на страните.

Съдия: